

hunsplanter, som ikke ville trives i vor Jordbund og som ved første kolde Windpust ere borte. Altsaa en Indkomstskat er det, der foreligger; den maae vi have, og det er altsaa om Principerne, vi navnlig nu maa tale. Hvad jeg bebrejder Finantsministeren er, at han gjentagende hyder os Contingentsystemet, efterat han har erkjendt Procentsystemets Rigtighed, og jeg haaber, at naar det af Finantsministeren behudede Forslag kommer til at foreligge en af de første Dage, vi da godt kunne faae det Raffineri igang, hvorigjennem det Skattebeløb, som vil vise sig at være nødvendigt efter Finantslovens Behandling, kan blive udskrevet næste Aar. Det er mit Dnsse og mit Haab, at dette kan skee, og jeg for min Part skal gjøre, hvad jeg kan, for at lette Finantsministerens Behandlingen af denne Sag, naar jeg kan see, at den er baseret paa en virkelig alvorlig Vilie efter igjennem Procentsystemet at komme til at foretage en ligelig Fordeling paa alle Skatteydere her i Landet. De Herrer, der tidligere have været Medlemmer af Thinget, ville vide, at vi ifjor behandlede, jeg kan sige, det samme Forslag, at det kom i Udvalg, men at det ikke kom til 2den Behandling, fordi Finantsministeren tog Forslaget tilbage. De samme Medlemmer ville vide, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Glausager) og jeg dengang havde opstillet et særligt Forslag om Procentsystemet. Jeg tvivler ikke om, at naar Sagen var kommen til 2den Behandling, vilde Forslaget have faaet en alvorlig Kritik, og at der vilde være blevet paa viist Punkter, som burde være anderledes, og som maaskee heller ikke burde være saaledes, som de forelaae i vort Forslag. Men vi havde imidlertid behandlet Sagen efter ringe Gvne og Indsigt, efterat vi havde henvendt os til Mænd, der havde større Sagkundskab i denne Sag end vi, om Raad med Hensyn til at skrive vort Forslag. Jeg skal tillige nævne, at et Medlem, der ikke havde saa liden Indflydelse her i Salen, forsaavidt var enig med os i vort Forslag, som der

kun var ganske enkelte Punkter, hvori han afveeg fra os. Vi sluttede os imidlertid Alle tre sammen om det nævnte Forslag, som Enhver vil kunne finde opført i den Betænkning, der blev afgiven den 15de Januar 1869. Jeg finder det altsaa ikke nødvendigt, at man nu strax vidløftigt udtaler sig om Forslaget; det vilde virkelig kun være spildt Arbejde, det maa kunne gjenmes til et senere Tidspunkt, som dertil vil være mere passende. Jeg skal slutte med at sige, at kun en Udskrivning af Skatten efter Procentsystemet vil jeg være istand til at stemme for; ethvert Forslag, der kommer frem, som gaaer ud paa Contingentsystemet, maa jeg bestemt modsætte mig, hvor meget jeg end erkjender, at Finantsministeren er nødsaget til at forlange Penge. — De Grunde, der bleve fremførte af det ærede Medlem, der først talte for det Dnskelige i, ogsaa iaar at blive fri for Skatten, deler jeg fuldstændigt. Finantsministeren henholdt sig imidlertid ved Lovforslagets Forelæggelse til den rige Høst. Nu vel, jeg skal ikke nægte, at der iaar paa de fleste Steder er en rigere Afgrøde end ifjor; men Spørgsmaalet er, om man i det Hele kan sige, at Skatteborgerne derigjennem have en større Indtægt end ifjor, og om der ikke ved en saadan Skat vil komme til at hvile, ialfald paa mange Egne, et saa stort Tryk, at det ikke er uden stor Betyrning, at de imødesee den. Men jeg vil sige: Har man sagt A, saa maa man ogsaa sige B; har man ved tidligere Love gjort en betydelig Tilbagegang i vor finantsielle Tilstand til en Nødvendighed, saa maa man finde sig i, at Finantsministeren forlanger forøgede Bevillinger. — Det er jo heller ikke dette, jeg bebrejder Ministeren, jeg bebrejder ham kun, at han vil søge den nye Skat udskreven efter Contingentsystemet. Vil den ærede Minister gaae ind paa, at den udskrives efter Procentsystemet, saa tror jeg, at vi — idetmindste skal jeg for min Part gjøre det — ville være villige til at arbejde saa flittigt med ham, at vi kunne faae Loven færdig,